

ת"פ 67104/01/20 - חברת החדשות הישראלית בע"מ, גיא פלג נגד מדינת ישראל, בנימין נתניהו, שאול אלוביץ', איריס אלוביץ', ארנון מוזס

ת"פ 67104-01-20

בית המשפט המחוזי ירושלים

14 אפריל 2021

לפני כבוד השופטים: רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עודד שחם

בעניין: 1. חברת החדשות הישראלית בע"מ
2. גיא פלג

המבקשים

נגד

1. מדינת ישראל
2. בנימין נתניהו
3. שאול אלוביץ'
4. איריס אלוביץ'
5. ארנון מוזס

המשיבים

החלטה

1. לפנינו בקשה להיתר פרסום של קטעי הווידאו והאודיו שיוקרנו או יושמעו בדיוני ההוכחות. נלווית לה בקשה "להורות למאשימה להעביר למבקשים מידי יום את העתקי קטעי הווידאו והאודיו שהוקרנו או הושמעו באותו יום במסגרת דיוני ההוכחות".

טיעוני הצדדים

2. לטענת המבקשים, שהגישו את הבקשה לפני תחילת שמיעת הראיות בתיק, הבקשה נוגעת לקטעים שיוקרנו ויושמעו בישיבות הפומביות של בית המשפט, לאחר הקרנתם או השמעתם בדיונים פומביים, נוכח היותם "ראיות בעלות עניין ציבורי מן המעלה הראשונה". בכל הנוגע לתיעוד חזותי או קולי של חקירה, ההיתר מבוקש מכוח סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) תשס"ב-2002 (להלן: חוק חקירת חשודים).

המבקשים, בטיעוניהם כפי שעלו בבקשה ובתגובה לטיעוני המשיבים, מבססים טענתם על "עקרון פומביות הדיון". לטענתם "המשפט נושא התיק שבנדון הוא אחד המשפטים בעלי העניין הציבורי הרב ביותר מאז קום המדינה..." ובשל כך הוא אף בעל אופי תקדימי. נטען כי הקטעים המשודרים ומוקרנים מהווים חלק בלתי נפרד מפרוטוקול הדיון המתנהל בדלתיים פתוחות. בבקשה מתייחסים המבקשים לעניין הציבורי במשפט, ולמגבלות כניסת קהל לאולם הדיונים.

עמוד 1

לטענם "מתן היתר הפרסום המבוקש יאפשר למבקשים, ככלי תקשורת ועיתונאים, להוות מעין 'מגבר-שמע' ו'מגבר-ראייה'" לציבור הרחב.

המבקשים מפנים להחלטות שניתנו באותו עניין בבתי משפט שונים, ובין היתר בב"ש (מחוזי ים) 4553/08 **חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל** (18.7.2008) (עניין **אולמרט**), שם התיר בית המשפט פרסום קטעים חזותיים שהוצגו לעד במהלך עדותו "הואיל וקטעים אלה מהווים חלק בלתי נפרד מפרוטוקול הדיון שלפי החלטתנו מיום 9.5.08 מתנהל בדלתיים פתוחות".

לטענת המבקשים, ביחס לקטעי הווידאו והאודיו שאינם תיעוד חזותי או קולי של חקירת משטרה, אין איסור פרסום.

אשר לחלקה השני של הבקשה, להורות למאשימה להעביר אליהם את הקטעים נושא הבקשה, טוענים המבקשים כי הקטעים האמורים מצויים בידי המאשימה, וכי בעבר לא אחת הורו בתי המשפט למדינה להעביר לידי גוף תקשורת תיעוד חזותי וקולי של חקירות מותרות לפרסום.

3. עמדת המאשימה הינה כי הדיון הוא דיון פומבי ו"המבקשת רשאית אפוא לפרסם מתוך הנאמר בו כראות עיניה. ככל שהמבקשת בעלת היתר כללי לעיון בתיק בית המשפט... בידיה לפרסם כרצונה גם מתוך עיון זה".

המאשימה מתנגדת לבקשה להורות לה לספק "חומרים" לידי התקשורת. לטענתה אין לבקשה זו בסיס משפטי ו"הספקה שכזו אינה נכללת בתפקידיה של המאשימה".

4. ב"כ נאשם 1 מתנגדים לבקשה. לטענתם, מדובר בבקשה לסעד יוצא דופן בנימוק כי מדובר בעניין ציבורי רב שמעורר ההליך, אך דווקא בשל כך "יש מקום להקפדה יתרה בהליך זה על סדרי הדיון ועל הליכה בתלם הנהגים והמקובלים שהשתרשו בבתי המשפט מזה שנות דור". נטען כי הדיון אינו מכיר בסעד המבוקש; כי הבקשה "כוללנית וגורפת" - לא ניתן לדעת מראש אילו הקלטות יוצגו, מהי עמדת העדים שיש להם נגיעה להקלטות, ומה תהא ההשפעה של שידור ההקלטה על ההליך המשפטי ועל עדויות עדים אחרים; כי הדיונים זוכים לפרסום רב, עובדה ה"נוטלת במידה רבה את עוקצה של הבקשה, שכן דבר לא נגרע מן הציבור הרחב"; מדובר בראיות שחלקן בלתי קבילות ושידורן עלול לחשוף אותן לפני עדים; כי הבקשה "היא למעשה בקשה מפורשת לקיים מעין משפט מקביל לזה המתקיים בבית המשפט הנכבד - גם בזירה התקשורתית. זאת אין להתיר"; כי שידור הקטעים עלול להשפיע בצורה פסולה על הציבור ועל עדים שטרם העידו במשפט; וקיים חשש שהקטעים שיוצגו "ייצרו תמונת מצב החוטאת למציאות המוצגת בדיונים" בהיותה "מקוטעת, סלקטיבית, חלקית ומטעה". נטען כי שידור כאמור "משמעו זיהום דרמטי של ההליך המשפטי".

לטענת ב"כ נאשם 1, ברירת המחדל בהתאם לסעיף 13 לחוק חקירת חשודים היא איסור פרסום תיעוד חזותי וקולי מתוך חדרי החקירות, והמבקשים לא עמדו בנטל להוכיח כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות פרסום.

עוד הם טוענים, כי החשש מהשפעה של הפרסום המבוקש על עדים, תקף גם כאשר מדובר בתיעוד חזותי שכבר הוצג בבית המשפט; וכי "התרת פרסום התיעוד החזותי של נחקרים תוביל ל'אפקט מצנן' ביחס לנחקרים עתידיים, שיימנעו משיתוף פעולה עם הליכי החקירה עקב החשיפה האפשרית שלהם בתקשורת".

5. ב"כ נאשמים 2 ו- 3 מתנגדים אף הם לבקשה, וטוענים כי התכלית העומדת בבסיס סעיף 13 לחוק חקירת חשודים, האוסר פרסום תיעוד קולי או חזותי של עדויות וחקירות, תקפה גם לאחר השמעה והקרנה של החקירות באולם בית המשפט. נטען כי "שמירה על כבודם של עדים וחשודים, האינטרס שלא לביישם שלא לצורך, החשש להשפעה על עדים אחרים ושיקולים הנוגעים לאינטרס הציבורי בהתנהלות תקינה בחדרי החקירות שלא תחת חשש העדים והנחקרים שיופיעו בקולם ובדמותם בפרסומים בתקשורת - כל אלה שרירים וקיימים גם לאחר השמעה והקרנת החקירות באולם בית המשפט".

לטענת ב"כ הנאשמים, אין סתירה בין עקרון פומביות הדיון לבין האיסור שבסעיף 13 לחוק חקירת חשודים, שכן אין מניעה לפרסם תמלילים של הראיות.

ב"כ הנאשמים מפנים להחלטתו של כב' השופט ר' יעקובי מיום 7.3.2021 בתיק זה.

6. ב"כ נאשם 4 מתנגדת אף היא לבקשה, ומפנה לטעמים בגינם נדחו בקשות לשידור הדיונים בתיק זה. לדבריה, מטעמים של הגנה על טוהר ההליך השיפוטי וההגנה על זכות המשתתפים בו, יש לדחות את הבקשה.

עוד נטען כי בפועל מדובר בבקשה להיתר פרסום חומרי חקירה שיוצגו במהלך הליך ההוכחות, וכי קבלת הבקשה תוביל לכך שהמוצגים או חלקם יהיו חשופים בפני עדים העתידים להעיד במשפט, דבר שעלול לפגוע בתקינות ההליך השיפוטי.

דין והכרעה

7. לאחר עיון בטיעוני ב"כ הצדדים, מקובלת עלינו עמדת ב"כ הנאשמים כי יש לדחות את הבקשה.

8. בכל הנוגע לחומרי חקירה עליהם חלה על פי פסיקת בית המשפט העליון הוראת סעיף 13 לחוק חקירת חשודים, ובהעדר שיקולים המצדיקים סטייה מן הכלל, יש לדחות את הבקשה, קל וחומר באופן גורף כמבוקש.

9. אשר להקלטות ווידאו ואודיו אחרות, הרי שעולה חשש כי פרסומם ישפיע על עדים שטרם העידו. לא למותר להדגיש, כי ההליך מצוי בראשיתו, וצפויים להעיד בו עדים רבים. החשש האמור מתחדד נוכח אופיו של תיעוד חזותי או קולי, שיש בו "תוספת צבע". בין היתר, על רקע חשש זה, אף דחה בית המשפט העליון עתירה בעניין שידור ישיר של הדיונים בהליך זה (בג"ץ 3072/20 גרינצייג נ' בית משפט המחוזי בירושלים (17.5.2020)). ראו לעניין זה בש"פ 4275/07 רשות השידור נ' מדינת ישראל ואח' (17.9.2007), בכל הנוגע לפרסום תיעוד חזותי של חקירה:

"...תכליות איסור הפרסום הינן כאמור הן מנימוקים של הגנה על טוהר ההליך השיפוטי ותקינותו והן מנימוקים של הגנה על כבודם ופרטיותם של הנחקרים. על כן, גם במקרה בו הנחקר (בין אם זה החשוד, הנאשם או עד) נותן הסכמתו לפרסום, אין די בכך להכריע בבקשה, שכן שומה על בית המשפט להמשיך ולבחון את שאר התכליות העומדות ביסוד איסור הפרסום... שיקול מרכזי נוסף יהיה כמובן השלב הדיוני בו מצויים ההליכים המשפטיים נשוא חומר החקירה

המתועד חזותית. ככל שהליכים אלה מצויים בשלביהם המוקדמים וטרם שמיעת העדויות, כך תיטה הכף לעבר איסור פרסום חומר החקירה המתועד חזותית (גם אם הנחקר אינו מתנגד לפרסום). זאת, מתוך ההשפעה העלולה להיוודע לפרסום וחשיפה שכאלה על ניהולו התקין של המשפט ועל עדים שטרם העידו".

לשיקולים אלה מצטרפים שיקולים נוספים, הנוגעים לכבודם ופרטיותם של עדים וחשודים. לא למותר להפנות בהקשר זה לדברים שצוטטו בעניין **גרינצייג** הנ"ל, לפיהם "ברור כי לשידורים אלקטרוניים מכתלי בית המשפט אפקט בעל עצמה מיוחדת, חזקה בהרבה מסיקור עיתונאי, ויש לבחון בזהירות ובאחריות". דברים אלה יפים בשינויים המחויבים אף לבקשה הנוכחית.

10. זאת ועוד, בהתחשב בכך שאין מניעה לפרסם תמליל של הדברים המושמעים באולם בית המשפט, קשה לראות באיסור לפרסם קטעים מוקלטים משום פגיעה משמעותית בעקרון פומביות הדיון.

11. בסיכומי של דבר, גובר האינטרס של ניהול משפט תקין והגנה על זכויות הנאשמים על פני עקרון פומביות הדיון.

12. אשר לבקשה להורות למאשימה להעביר למבקשים מידי יום את העתקי קטעי הווידאו והאודיו שהוקרנו או הושמעו בבית המשפט - המבקשים לא הצביעו על מקור סמכות להורות למדינה למסור לתקשורת חומרי חקירה ו/או ראיות הקשורות בהליך הפלילי.

13. אשר על כן - שתי הבקשות נדחות.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ב' אייר תשפ"א, 14 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

**משה בר-עם,
שופט**

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**